

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— .
Negyedévre 2.50 .
Egy óra 1.— .
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpincz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas petít
soronként 5 kr-ával
számítanak.

A trónörökös.

— ápril 5.

A magyar közjog nem ismeri a trónörökösi állami méltóságot, mint ilyent. A trónörökös nálunk nem tölt be sem hivatalt, sem méltóságot. A régi nemzeti királyaink alatt sokszor előfordult, hogy a király legidősebb fia, tehát a korona várományosa bizonyos fejedelmi czimeket kapott. — A leendő magyar király leggyakrabban „Dux Slavoniae“ czimet viselte, mely nevezet alatt a mai Drávántuli magyar államterület értetett a mai Horvátországgal egyetemben. Akkor a Slavonia több volt, mint Croacia. Ez az elnevezés olyan jelentőségű volt, mint most például az angoloknál a walesi herceg, a franczia királyság idejében a Dauphin.

A magyar régi közjog legfőbb elvével különben ugyis ellenkezett a trónörökösség, mert a magyar trónt nem örökölték, hanem a magyar királyt úgy választották. Az Árpád-ház alatt az volt a közjogi rend, hogy a nemzet ugyan kötve volt ahhoz, hogy Árpád nemzetségéből lehessen csak a magyar király, de ezen korláton belül a nemzet, illetőleg az országgyűlés szabadon választhatott. Így történt, hogy nem mindig lett király az előbbi király elsőszülött fia, hanem a másodikat, harmadikat, vagy a király testvérét,

avagy távolabbi rokonát emelték a trónra szabad királyválasztás útján. Az Árpád-ház kihaltával még ez a korlát is megszűnt, mert most már egyetlen családból való választáshoz sem volt kötve a nemzet. Teljesen szabadon választotta a királyt, miként a királyválasztási villongások történetéből erről meg is győződhetünk. A trónörökösi méltóság eddig tehát ipso facto lehetetlen volt. A királyok, ha bizonyos fiutódaik számára, többször nem is az elsőszülött fiutód számára, akarták előre biztosítani a trónt, legtöbb esetben még életökben megkoronáztatták gyermeköket magyar királynak. Ez leggyakoribb volt a Habsburg-dinasztia uralkodásának első századaiban.

Mint tudjuk, a magyar nemzet szabadon választotta meg királyának I. Ferdinándot, de nem választotta meg a dinasztia örökre. Azonban a Habsburgok mindjárt kezdetben döntő befolyást gyakoroltak a magyar királyválasztásra az ő igen nagy hatalmuknál fogva, melyet Európában birtak. De azért jogilag még mindig fennállott a nemzet szabad királyválasztási joga. Ez a jog első Lipót alatt korlátoztatott annyiban, hogy az arany-bullában biztosított fegyveres ellenállási jog érvényességéről való lemondással együttesen, a nemzet végleg alávetette magát a Habsburg dinasztia olyanké-

pen, hogy lemondott a szabad királyválasztás jogáról és meghatározta, hogy I. Lipót királynak és ivadékának elsőszülött utódai közvetlenül, a törvény erejénél fogva örököljék a trónt. Ezt nevezik az első pragmatika szankezióknak, míg a III. Károly király alatt kötött pragmatika szankeziót, mely nálunk az 1723. évi I. és II. t.-cz.-be van foglalva, második pragmatika szankezióknak nevezik a közjogászok. Ezen második pragmatika szankezióban, mint tudva van, a trónöröklés a Habsburg-dinasztia női ágára is kiterjesztetett. Ezen uralkodó család ivadékainak teljes kihalásáig tehát a magyar nemzet szabad királyválasztási joga szünetel. A trónörökös ismeretes, mert az uralkodó királyhoz legközelebb álló vérségi és elsőszülöttségi fokon felismerhető. A mostani király másodsorban trónörökösnek volt tekinthető még V. Ferdinánd uralkodása alatt, kinek szintén nem volt leszármazója, tehát koronája testvéreére Ferencz Károly főhercegre szállt volna, kinek elsőszülött fia Ferencz József. Most ugyanez az eset jön majd elő, mikor a király testvérenek elsőszülött fia, Ferencz Ferdinánd főherceg lesz a király.

Nem lévén érvényben a nemzet szabad királyválasztási joga, hanem a trónöröklés rendje a törvényben előre meg lévén állapítva

TÁRCZA.

Páris.

— Zola legújabb könyve. —

A babona és a középkori Istenek alkonyáról írott könyvek — Lourdes és Róma — után tehát megjelent a Sodoma pusztulásáról és a jobb jövőről szóló örvendéses tudósítás: Páris. Legalább így volt mendva, hogy ezt fogja tartalmazni a három város cyclusának befejező műve. De ha nem is ezt célozta adni a Médani kastély és nemsokára a párisi Gyűjtőfogház világhírű lakója, azok után a merész támadások után, a melyeket „Lourdes“-ban és „Róma“-ban, de másutt is, a múltból fennmaradt összes erkölcsi tekintélyeknek arczába vágott, megkövetelhetjük tőle, hogy a jövőnek mindinkább sűrűsödő kódében gyújtson nekünk, hanem is egy Davy lámpát, de legalább egy szerény mécesest.

Megfelel e annak várakozásnak az a sárga, Charpentier kötet? Am lássuk.

*

Nagy ujságot mondok. Pierre abbé, családi nevén Froment, a szigorú, az askéta, a szent Pierre abbé, letette a reverendát. Kis

kabátot öltött és pantalon. Sőt a mi még ennél is rosza — Hony soít qui maly pense megnősült. Igenis megnősült, nőül vevén Mariet, a kis Mariet, ma már nálunk sem egészen szokatlan uton, csupán polgári tisztviselő celebrálása mellett. Szabad-é elmondanom azt a diskrét körülményt, hogy voltaképp Guillaume, a Pierre bátyja, az athetista és ideális rajongó akarta elvenni a szép és egészséges leányt és Pierre abbé a tizenkettedik órában vágta ketté bár akaratlanul a keletkező félben levő szövetséget? Bármint történt a dolog, Pierre abbé nős és egy enivaló baby atyja. Egyébként mechanikus segédmunkás, az unokaöccsénél a geniális feltalálónál Thomasnál. S ami fő: boldog, örül az életnek és megszabadult a két ségbeesés kintó gyötrelmeitől.

Hogy történt e roppant változás? Mert bizonyára még jól méltóztatnak emlékezni Lourdesből és Rómából Pierre abbéra, a szenvedő emberiség e prototypjára. Egy pap, a ki a tudományt össze akarja egyeztetni a vallással és hite amannak világánál szétfoszlik. De a jellem éreze érintetlen marad. S míg belsejében a kételyek harsz, szent életével a keresztény askéta példányképe. Azonban a bel- és külvilágnak folyton

fokozódó ellentéte végre őt megernyeszi. Mit teszen hát? Előtte a kinosan vergődő társadalom. Ennek fogja szentelni magát. Keresi a mentő princzipumot. A hit? Ah, a szellemi élite számára ma már megszerezhetetlen gyógyszer. De a vöm számára még jó, sőt bizonyára egyedüli horgony. Föl hát Lourdesba. Ott a néphit forrásánál talán megtalálja a társadalom balzsamát. És talán még ő maga is... Azonban a esoda elmarad, Guersaint Mária meghal és meghal a Pierre lelkének a fele. A másik felével göresösen kapaszkodik az ő rögeszméjébe; catholicizmus átalakítva a jövő demokratikus vallásává, a melynek zászlaja alá sorakozhatnak amannak ábrándjai. Könyvet ír, a melyet az indexre tesznek. És ő Rómába megy, hogy a hierarchia tetőfokait eszméinek megnyerje. Minő családás! Intrika mindenütt korhadás és a vég kezdete. Künn a demokrata társadalom az önérdék tobzódásával a vatikáni kertekben pedig a göresös kapaszkodás a régihez. Petrus széke petrifikálva és képtelen arra, hogy az átalakuló társadalmat maga köré gyűjtse és vezesse.

És meghal a Pierre lelkének a másik fele is. Visszatér Párisba az ő üre

vagyis most ipso jure öröklő az illető jogosult a magyar királyi méltóságot, nem ellenkezhettek a mostani közjogi renddel, ha az előre ismert trónörökös a korona deszignált várományosát valami kitüntető méltósággal ruháznák fel, vagyis a trónörökös méltóságot rendszeresíték. Ez egy hivatal vagy méltóság lenne. A nádori méltóság egyesítése a trónörökösseggel, hogy ez a személy mindjárt a király után álljon és legyen a második magyar ember miután a király első, talán még a legalkalmasabb volna erre a célra. De tulajdonképen most nem erről van szó.

A hivatalos lap pénteki száma egy igen örvendetes királyi kéziratot közöl, mely Ferencz Nándor (olvassd Ferencz Ferdinánd) főherceghez van intézve és ebben el van mondva, hogy miután a főherceg betegségeiből teljesen felépült, a király őt visszavezeti a katonai pályára, melyet a főherceg betegsége miatt kénytelen volt abban hagyni. De nem valami hadostály vagy hadtestparancsnokságot biz rá, hanem a király a főherceget „közvetlen legfelsőbb haduri fennhatósága alá” helyezi abból a célból, „hogy az összes hadügyhez magasabb álláspontból közelebb léphessen” s hogy egyáltalában a szárazföldi és tengeri fegyveres hatalom valamennyi viszonyai felől azon gazdag tájékozást nyerhesse, mely a közjólétnek egykoron csak javára leend.“

Ehhez a királyi kézirathoz csakugyan felesleges minden közelebbi kommentár. Annyira világos az. Eddig ugyanis azt hittük, hogy Ferencz Ferdinánd főherceg, kit öröklés esetén jelenleg első sorban illet meg a trón, ezzel

a trónöröklési jogával nem fog élni, mivel súlyos beteg és így az uralkodói óriási teendők ellátására fizikailag képtelen lenne. Ebben a feltevésünkben azonban örvendetes csalódtunk, mivel a főherceg annyira felépült, hogy többé mi sem akadályozza a trónátvételében. A király ezt ebben a királyi kéziratban bejelenti a monarchia népeinek és mi nagy megnyugvással tudomásul vesszük ezt a kedves hirt. Ugyancsak a király erre a jövődéli nagy méltóságára akarja előkészíteni unokaöcsesét, azért odaveszi oldala mellé a hadsereg legfőbb vezényletéhez.

Mi mély hálával és hódolatteljes szeretettel vagyunk urunk királyunk ezen legújabb fejlődemi tényért, melylyel ismét fényesen bebizonyította atyai gondoskodását és szeretetét népei iránt, mikor rámutatott, hogy ez jön utánam és a sok kétséget eloszlatta. Éljen a király! Éljen a trónörökös!

R.

— **A magyar kvótabizottság** a husvétünnep alatt alakul meg, a mikor a magyar kormány a kvóta kiszámítására vonatkozó adatokat és táblázatokat nyomtatásban boesátja a bizottság rendelkezésére. Egyszersmind — úgy értesülünk — intézkedés történik az iránt, hogy az osztrák bizottság elé terjesztett táblázatos kimutatások is a magyar bizottság rendelkezésére boesátassanak valamint a magyar adatokat az osztrák bizottságnak is be fogják mutatni.

— **A bécsi tanácskozások.** A közös miniszteri tanácskozásokat ma folytatják. Azt a 45 millió költségtöbbletet, melyet tengerészetünk vezetősége hajóhadunk kiegészítésére kér, a két pénzügyminiszter nem hajlandó előirányozni. A miniszterek még olyan változtatás mellett is ellenzik a flotta-tervet, hogy a félszázmillió költségen ne egy esztendő, hanem 10 év alatt legyen törlesztendő.

lelkével, a mely „olyan, mint egy sir, a melyikből a hamvakat kiséperte a szél”. Mi marad számára. Igen van még valami, ami az élőhalottat mozgatni tudja. Nem halt meg az emberi rokonszenv, a könyörületeség. És az öreg Rose abbával együtt a végtelen nyomor tengerébe hullajtják a nevetségesen tehetetlen könyörületeség cseppjeit.

Könyörületeség egy utjában Pierre a nyomor városnegyedének egy szegényes zugában Laveuere bukkan, a vén, megrokkant munkás-páriára; a társadalmi igazságtalanság ötven évének művére, a ki, vagy inkább amely koldus vaczkán az éhhalál deliriumában ténferog. Kenyeret nyújtván neki, Pierre megindul a hivatalos jótékonyaság tábora felé, oda, a hol kegyes urak és hölgyek tartják kézen az élet hajótöröttei számára a mentő csónakot. Oh, kérem, a mi társadalmunk nem önző. Baj van? Oh, mi segítünk. Igaz, hogy nem eléggé, igaz, hogy lassan és hiuságunk lehető kielégítésével. Bekopogtat tehát a Munkás-Menhely védnök-nőjénél, a gazdag és szép Duvillard báró és bankárnénál. Nem épen jókor. Mert intim, de annál pompásabb dejeuner van a parlament és tőzsde teljhatalmu urá-

nál; a hangulat elég vidám, ahhoz képest, hogy ma publikálták a híres listát, a Duvillard által megvett képviselők és senatorok jegyzékét. Ennek daczára a bárónő hajlandó meghallgatni a kegyes életű abbát. De fájdalom, ő mitsem tehet: menjen Fouséguehez, a nagylapszerkesztőhöz. És ő megy Fouséguehez, mert ez a nagy zsebelő a Menhely titkára. Fájdalom, neki is kötve vannak kezei. Rosemunde Harth herezegőhöz megy hát, a másik patronessehez, a hol épp bajadérok mutatványa van. És ennyi dobzódás és fény közepette, ahol ezeket dobnak ki, a szegény Laveuere nek nem képes nyughelyt szerezni. De végre, mégis. Örömpesve rohan vissza a nyomor fészkebe: kár volt fáradnia, Laveuve kiszenvedett. Nagyon mohón falta a kenyeret, amit neki Pierre adott. És Pierre a hivatalos jótékonyaságnak eme bámulatos eredménye után a tehetetlenség örült fájdalmával tér vissza a világ város zajából kis otthonába, ahol az önmardosás kinja várja.

*
De már morajlik a bosszu vihára. Mialatt a felső tizezer az ő parlamenti és tőzsdei harczaival végződik és a nagy leleplezések egész meztelenségükben állít-

Országgyűlés.

Budapest, április 4.

Zuhogott a zápor, mintha dézsákból öntötték volna. Egy-egy esőmosta fiakker busan döcögött a Ház elé. Busabb képe az utcánál csak a folyosónak volt, amely rideg néptelenségben tángott.

Szilágyi Dezső elnök várt egy kis félórát, de miután a választottak teljeséggel nem jelentkeztek, végre is megnyitotta az ülést. A jobboldali padokba még csak jutott ember, a kabinetnek is akadt képviselője: de már az ellenzék padjain nagy magánosságban merengtek Madarász József és Meszlényi Lajos. A harmadik ellenzéki Lakatos Miklós fennült a jegyzői dobogón. Ők képviselték az egész baloldalt. A nemzeti pártból és a néppártból egyetlen lélek se jelentkezett. Szilágyi Dezső elnök bemutatta a megszavazott javaslatokról szóló főrendiházi adatokat; majd Molnár Antal olvasta fel a legelső kéziratot, a melyben május 9 re Budapestre hívja össze a delegátusokat ő Felsege a király. Ugyancsak Molnár Antal terjesztette be a lelkészi javadalmaszásokról szóló javaslat bizottsági jelentését, Papp Góza pedig a pénzügyi bizottság jelentését mutatta be. Közben két hónapi szünetet adtak egészsége helyreállítására az öreg Jurics Mihálynak, a privigyei néppárti követnek, a kit szélütés ért éppen, mikor hazautazott a hívei közé és most nagybetegen fekszik a privigyei plébánián.

Pár perc múlva az apró koesitábor megint szerteiramodott a Sándor-utcai palota előtt a zuhogó záporban.

Emlékbeszéd

Domokos Lajos, Debreczen szab. kir. város város főbirája, a debreczeni ev. ref. egyház egykori fő s a kollegium helyi gondnokának a magyar nemzeti művelődés, Debreczen sz. kir. város és a hazai protestáns egyház és tanügy körül szerzett kiválóbb érdemeire.

A debreczeni joghallgatók körének felkérésére írta s a kör által 1898. évi február 19-én tartott Domokos-ünnepélyen felolvasta: **Kőrösi Zoltán dr.** jogakad. tanár.

(Folytatás.)

Hogy ezen határozat a debreczeni ref. egyháztanácsnak Domokos szorgalmazására az egyházkerülethez intézett felterjesztése következtében hozatott, kitűnik az 1796. évi július 31-én tartott egyháztanács-

ülés
Don
Szép
erre
sém
az e
hoza
a de
vető
sitó
vező
ki u
zenő
be.
Pált
tans
nové
hivá
30-á
mag
fejlő
pruó

akko
merő
talán
kezn
mi p
lődős
büsz
mag
lába
lését
mess
előít
a ne
leke
együ
ezen
házk
el az
kerü
szorg
mán
mive
ország
refor
barát
anna
fejtem
lőleg
hogy
ben u
és kö
lom
törvé
nyelv
volt,
részb
épen

lizáci
odado
kapuá

még e
szánv
igenis
vétele
leányt
tóság
kalap
ártatla
törzsz
hánysz
éjszak
mikor
morult
sebesü
atheist
vegyés
massal
port, a
találmá
mittált
fivérh
háziköt
kedünk
átalakít
szárnya

ülés jegyzőkönyvéből, a mely szerint Domokos főgondnok „utána járt, hogy Széplaky Pál eljönne ide jogtanárnak“ s erre az egyháztanács a tanszék szervezésének és Széplakyval leendő betöltésének az egyház kerületnél teendő javaslatba hozatalát elhatározta. Világos tehát, hogy a debreczeni jogakadémia alapjának megvetésére, illetve az első jogi tanszék létesítésére irányuló egész mozgalomnak szervezője és vezére Domokos Lajos volt, a ki utána járt annak is, hogy a szervezendő tanszék alkalmas erővel töltsék be. Erre a Göttingában időző Széplaky Pált sikerült megnyernie, ki azonban tanszékét csak az egyháztanácsnak 1799. november 20-iki üléséből kelt újabb meghívására foglalta el 1800. évi márczius 30-án, székfoglaló értekezést tartván a magyar jogtudomány keletkezéséről és fejlődéséről (de ortu et progressu jurisprudentiae Hungaricae.)

S most még azon nagyszerű, az akkori idők viszonyai közepette valóban merész ujtásról kell szólnom, a melyről talán első helyen kellett volna megemlékezni, mint oly vívmányról, a melyre mi protestánsok a magyar nemzeti művelődéstörténet szempontból is méltó büszkeséggel mutathatunk rá. Ertem a magyar nyelvnek a debreczeni ref. főiskolában a tanítás körében való érvényesülését, a mely részben Domokos, korát messze túlhaladó előrelátással, kortársai előítéletével bátran szembeállva, csakis a nemzeti fejlődés, a magyar nyelv iránti lelkesedéstől vezéreltetve, megteszi az első, egyuttal diadalmas kísérletet. A debreczeni ev. ref. egyháztanácsnak az egyházkerülethez tett előterjesztésére határozta el az 1797. április 25-én tartott egyházkerületi közgyűlés, hogy a latin nyelv szorgalmas ápolása mellett „minden tudományok magyar nyelven taníttassanak“, mivel ezt kívánja a művelődés érdeke, az ország hordénye és a tanítás sikere. E reform horderjét s Domokosnak hazafiai barátságát és szilárd akaraterejét, melyet annak keresztül vitele végett ki kellett fejtenie, csak úgy vagyunk képesek kellőleg méltányolni, ha figyelembe vesszük, hogy az akkori tanítási rendszer értelmében ugy az állami, mint a felekezeti fő- és középiskolában a latinnyelv és irodalom volt a tanítás központja, hogy a törvényhozás, törvénykezés és közigazgatás nyelve a latin, az utóbbi részben a német volt, hogy a főrangú világ s nem csekély részben a köznemesi osztály is, mint azt éppen egyik kiváló mágánunk a napokban

hangsúlyozta,* „még a Mária Terézia-kornak hagyományai és a megelőző fonák nevelési rendszer folytán a nemzeti ügytől teljesen el volt idegenkedve, a magyar szót alig ismerte, legfeljebb a cselédeivel való érintkezés alkalmas eszközeinek tekintette“ s ha látjuk, mily mérvet öltött a latin nyelv kultusza azok körében, kik a tudomány művelésével és tanításával foglalkoztak.

(Vége köv.)

Társas kirándulás Konstantinápolyba.

Debreczen, április 5.

A Konstantinápolyban eltöltendő 4 nap alatt elsőrendű Hotelben való elszállásolás- s étkezésen kívül a vállalkozó a szükséges közlekedési eszközök igénybe vételével, belépti díjaknak, borraivalóknak, általában minden költségeknek viselésére van kötelezve, úgy hogy az utazó társaság minden szükségletét a vállalkozó fogja viselni.

Programba következő látnivalók megtekintése van felvéve:

A megérkezés napján kivonulás a szent-Beonis klastromba, Rákóczy sírmelegéhez, annak ünnepélyes megkoszorúzása, Aja-Sofia mecsetnek, Achmedt mecsetnek és emlékköveinek megtekintése, az 1001 oszlopos földalatti Cisterna, a Hippodrom, a Galamb mecset, Ázis és Machmud szultán mauzeuma, a hadügyminiszteri palotán át a Szolimán mecsetnek megtekintése, majd folytatólag a régiségi török muzeum, az egyiptomi barár, és a stambuli bazárok fognak megtekintetni.

Az Aranyszarv-öblöt áthidaló hajóhidtól hajóval indulás Ázsiában Szkutariba, a nagy török Cyprus temetőhöz, azután az Angol temetőhöz, hol Guyon tábornok, az 1848-iki szabadságharc hőse örök álmait aluszsa; onnét kocsival a Csámlidzsi hegytetőre — a legszebb kilátás a világon, négy tengerre: a Bosporus, Feketetenger, Márványtenger és Aranyszarvra, onnét vissza Szkutariba s hajón vissza a hajóhidhoz, séta a Bosporuson végig Büjükderéig és vissza.

Pénteken, a török vasárnapon séta-kocsizás a Pérai városrészen, Nézántáson, a Dolmabachtshen a Jildiz kioszkhoz, a

* Gróf Apponyi Albertnek emlékszáma gr. Dessewffy Aurél felett, a Kisfaludy-társaság 1897. február 6-án tartott ünnepi közgyűlését követő banketten. Pesti Hírlap 1898. febr. 7-iki számában.

Szelamlíkhöz, hol megtekintjük a szultán ünnepélyes mecesetbe-vonulását; itt meglátjuk a szultánt, legfőbb méltóságait, szemlét tarthatunk a császári testőrség felett.

Megnézzük a tánczó derviseket, Szkutariban meghallgatjuk az üvöltő derviseket.

Gondolákon (csolnak) séta ut az Arany szarvon (7 kilométer) végig az Édes vizekhez, hol a török előkelő hölgyvilág találkozója van.

Esetleg ő Felsője a Szultán udvari ebédjén való megjelenés (munkálkodnak rajta.)

Majd folytatólag a Császári kincstárnak (rengeteg kincshalmaz) a márványteremnek, a könyvtárnak, Beylerbey megtekintése.

Hajón a Márvány-tengerre kirándulás a mesés szép Herczeg-szigetekre; ugyan- csak hajón kirándulás a Bosporuson Therrápiáig, a Sommer, Palaceba (a világ egyik legszebb Hotelje a tengerparton.)

Kirándulások a vidéken és tengeren. Ázsiában a Szultán-mező megtekintése.

A mennyiben az idő engedí, még egyéb ünnepélyességek és látnivalók itt befognak a program keretébe vétetni.

Mindezen gyönyörű látnivalók megtekintése szerződésileg lesz a vállalkozóval szemben biztosítva, — olyan program, melyet csakis hivatalos testület utján vihetünk keresztül és semmi pénzért se szeresheti meg más magán turista-társaság.

A részvételi összeg 160 frt — tekintve, hogy az utiirányon való utazás rendes menet díjai 120 forintra rúgnak, minyenütt külön vonaton utazunk — oly csekély, hogy ily kedvezményeket még társas kirándulás alig nyújthatott.

A debreczeni dalegylet a szükségelt 150—160 jelentkezővel szemben az első-séget Debreczen nagyérdemű közönségének tartja fenn, de e hó 15-én tul, a mennyiben a létszám addig be nem telnék, a vidéki jelentkezők is sorrend szerint elfogadtatnak, miért is szíveskedjenek a társas kirándulásban részt venni óhajtok Krasznay Ferenc egyesületi titkárnál (Hungária I. emelet 8. sz.) jelentkezni, kinél egyéb információk is megszerezhetők.

Debreczen, 1898. ápril hó 4.

„Debreczeni Dalegylet“ elnöksége.

Kerékpár-egyesület Debreczenben.

— április 5.

A kerékpár-egyesület, ez a legfiatalabb sport-intézmény városunkban, amely most szervezkedik. A kerékpár-sport aránylag pár év alatt hódított hazánkban és már is igen sok hive van.

Debreczenben is a társaság javából hódolnak ennek a testedző, szép sportnak, az aczélkeréken való röpdülésnek. Nemesak a férfiak, de a hölgyek között is sokan vannak, akik madárkönyöséggel repülnek a sebes keréken.

Ugy látszik, a vidék legtekintélyesebb sport egylete lesz, melybe a tagok városunk társadalmának legjobb köreiből már máig is oly szép számmal iratkoztak be, hogy a fejlődés erkölcsi elemei teljesen biztosítva vannak. A Margit-fürdő jégpályaterén hatalmas gyakorló pálya áll a tagok rendelkezésére s a tavaszi időjárás előrehaladtával a talaj javításával elkészül ugyanitt a versenypálya is.

A működő tagok szaporításával tart lépést a pártoló és alapító tagok beiratkozása s mire a fiatal egylet első májusi versenyét megtartja, városunk közönsége egy virágzó és életerős sport tényezőt fog megismerhetni.

lizációjának egyedüli pozitív eredménye, odadobhatja vele a bombát a pompás palota kapujába.

A bomba: nem megoldás. Hiszen még csak nem is érte azokat, a kiknek száma volt. Nem volrak honn. Ellenben igenis megölt egy ártatlan üdöséget, a ki véletlenül arra járt, egy kis masamód leányt, a ki kalapot vitt a bárónő Ó méltóságának. Es csodák csodája! A pompás kalap szinte érintetlen maradt. Amde az ártatlan teremtes ott feküdt, szétroncsolt törzsszel és mosolyra nyílt ajakkal. Ah hányszor kinezta e vízió Pierret, álmatlan éjszakákon, a kétségbeesés rohamaiban, mikor kitört belőle a düh ez ellen a nyomorult, rothadt társadalom ellen. De megsebesült Guillaume a Pierre fivére, az atheista és idealis rajongó, a nagyhirű vegyész is. Évek óta nem beszéltek egymással. De mert Salvat tőle lopta el a port, amelynek hatása rettenetes és az ő találmánya volt, Guillaume fél a kompromittálástól és hogy titkát fölfedeznék: fivéréhez vonul hát, a Neuillyi kis családi házikóba, míg felgyógyul. Itt megismerkedünk Guillaume barátaiiban, a társadalmi átalakítók minden áramlatával: a kaszánya rendszerű Fourierismustól kezdve

a Proudhonisták és a cselekedet, az aktív hiveinek legszélsőbb fajaig. Guillaume maga idealis anarchista. Hive annak a közhatalom, majdnem törvénymentes társadalomnak, — a mely az egyént csak a szabad egyesülés által köti.

És Pierre a jövő eszméinek ezen kiegészítelhetetlen ellentétei láttára, a kétségbeesés mélyére jut. De megkezdődik a gyógyulása is. Kiöntvén bátyja előtt lelkét, ez azt a tanácsot adja neki: térj vissza az élethez.

De lehet-e? Lehet-e levetni a hazugságot, a mely testünkhöz tapad? Ki idézhetné elő a változást, ha nem a nő, a ki végelemzésben, mindig a férfi sorsa marad? S hol találja azt az oasist ebben a pestises sivatagban, a melynek levegőjében ez a nagy gyógyulás végbe mehet?

Elérkezünk a döntő pontra. A hol Pierre, a szenvedő, a kétségbeesett emberiség e prototypja meggyógyult, ott van az orvosság a társadalom sebeire. Ezt nyújtja Zola a társadalomnak. Lássuk, mi az.

(Vége köv.)

Orömmel konstatálhatjuk, hogy a működő tagok között szép számmal jelentkeztek hölgyek is.

A „Debreczeni Kerékpáros Egyesület“ titkársága.

A „Debreczeni Kerékpáros Egyesület“ elnöksége ez uton értesíti az érdeklődőket, hogy a beiratkozások az egyleti menetparancsnokoknál a Margit fürdő gyakorló terén eszközölhetők, hol ugyan csak a tanítás is kezdetét vette. Tanítási napok, *kedd, csütörtök, szombat* d. u. 4 órától kezdődőleg.

Megjegyezzük, hogy a *keddi* napokon csakis hölgyek részesülnek a tanításban.

SZINHÁZ.

Haday Sándor bucsuja.

— Felhő Klári. —

Haday Sándor tegnap este bucsuzott Debreczentől. Két évvel ezelőtt még mint baritonista működött; most, hogy e szerepkörében bucsut vett, ovációkban részesítették. Sajnos, kevés közönség volt a színházban. Felhő Kláriban Fátyol Ferkó szerepét játszotta, igazi hatással. Még most is élvezettel hallgattuk dalait, habár hangja már nem alkalmas az énekes szerepekre, de még most is meghatott az a mély érzés, melyet dalaiban kifejez. Ehhez járult még az ő mindenkor természetes, hű játéka is. Kilépésekor erős taps fogadta s a zenekarból öt peesétes levelet nyújtottak át a távozonak, ki bizonyára mindig szívesen fog visszaemlékezni a Debreczenben eltöltött napokra.

A czim szerepet F. Kállay Lujza játszotta sok elevenességgel, művésziessen. Szépen énekelt dalait megújraztatták. Fáy Flóra nehéz szerepével sikerrel küzdött meg. A drámai szerep minden vonását hűen karakterizálta s játszotta meg. Két ízben nyílt színen is lámpák elé hívták. Bartha Aba András szerepébe sok drámai érzést öntött. Sziklay pompás játékkal sok derült percet szerzett. Szathmáry, Locsarekné, Szabó Irma, Szentes, Vidor, Rubos a sikerült előadásnak részesei voltak. (I. j.)

* **A primadonna.** A napokban folyt épen a vita a helyi lapokban arról, hogy kolaratur énekesnőre van-e szüksége a debreczeni színháznak vagy nincs? Voltak akik próbálták azon állítást is elfogadni, hogy nincs, amit aztán e lapok szerkesztője a közönség nagy meglepedésére egy alapos cikkben teljesen leszerelt. Minden megjegyzés nélkül közöljük itt e műsört, mely a vidék első színházánál, a kolozsvári nemzeti színháznál a debreczeni színház volt primadonnájával B. Ruzsinszky Ilonával most a múlt hét alatt folyt le. Példa arra, hogy egy első énekesnővel milyen műsört lehet produkálni: Ruzsinszky 12 nap alatt 10-szer énekelt következőkben, mindig a főszerepet:

Márcz. 23-án Rip van Winklében (operette).

Márcz. 25-én délután ugyanaz.

Márcz. 26-án este Királyfogás (operett)

Márcz. 28-án este Szegény Jonathán (operette.)

Márcz. 30-án este Hangversenyen.

Márcz. 31-én este Bibliás ember (Kienzl operája.)

Ápril 1-én Midás (operette) premier.

Ápril 2-án ugyanaz.

Ápril 3-án délután Királyfogás.

Ápril 4-én este Bibliás ember.

Tehát operák és nagy operettek. És tavaly épen ezzel az énekesnővel történt meg a debreczeni színháznál, hogy egy hónap alatt csak 3-at énekelhetett, pedig mi is szívesen hallgattuk volna.

NAPI HIREK.

DEBRECZENI ELLENŐR

1898. április 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1	frt — kr.
„ 1-től május 31-ig	1	„ 67 „
„ „ június 30-ig	2	„ 50 „
„ „ decz. 31-ig	7	„ 50 „

Kérjük azon t. cz. előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani szíveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig úgy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi czimüket velünk közölni szíveskedjenek, nehogy a lap küldése önnakadást szenvedjen.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Githon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

— **Április 11.** A szabadság nagy vívmányainak 40 éves évfordulóját, mint valamennyi templomban, megünneplik az izraelita templomban is. Erre vonatkozólag a következő meghívást kaptuk:

Az ország szabadságának és a nemzeti vívmányoknak ötvenedik évfordulója alkalmából *f. 1898. évi április hó 11-ikén d. e. 9 órákor* a debreczeni izr. hitközség n.-várad-utcai templomában hálaadó-istentisztelet tartatik, melyre a n. é. közönség ez uton tisztelettel meghívatik. Debreczen, 1898. apr. hó 6-án. Az előjáróság.

— **Puky Gyula lemondása.** Jogász és bírói körökben nagy feltűnést kelt az a szállongó hír, hogy a debreczeni kir. ítélőtábla elnöke, Puky Gyula, aki a debreczeni ítélőtábla felállításától kezdve viseli e diszes méltóságot, lemondani készül s július hó 1-jétől kezdve nyugalomba vonul. — E lemondás hírért, mindenütt őszinte sajnálkozással fogadják, mert Puky Gyula kiváló egyéni tulajdonságainál, férfias erényeinél fogva disze a magas bírói állásnak, amelyet elfoglalt; a jogász és tisztviselői körnek, amelynek elnöke, a debreczeni ev. ref. presbiteriumnak, amely csak nemrég bírta rá tüntető ovációk között, hogy vonja vissza presbiterségről

való lemondását és disze a tiszántuli ev. ref. egyházkerület közgyűlésének, ahol mint tanácsbíró szintén mostanában kinalta meg helylyel a legnagyobb ev. ref. egyházkerület gyülekezeteinek bizodalma. A táblai elnökségre már az utódját is emlegetik Bernáth Elemér, a kassai kir. ítélő tábla tanácselnökének személyében.

— **A vármegye díszközgyűlése.** Megirtuk lapunkban, hogy Hajdúvármegye épp úgy, mint Debreczen sz. kir. város díszközgyűlést tart folyó hó 11-én. Rásó Gyula kir. tanácsos alispán a következő meleg hangu átiratban hívta meg a díszközgyűlésre Debreczen sz. kir. város tisztikarát:

Debreczen szabad kir. város
tekintes tisztikarának.

Helyben.

Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi márczius 18-ikán tartott rendkívüli közgyűlésében elhatározta, hogy az 1848-ik évi korszakalkotó események, illetve a magyar nemzet újjászületésének tekinthető akkori nagy nemzeti vívmányok törvénybe iktatása 50 éves évfordulójának megünneplése céljából folyó évi április 11-dik napján díszközgyűlést tart s erre Debreczen sz. kir. város tek. törvényhatósági bizottságát, valamint tisztikarát is testvéri szeretettel meghívja.

Törvényhatósági bizottságunk ezen határozata alapján annak ezen testvéri meghívását a midőn szíves tudomására juttatom, egyszersmind a vármegye közönsége nevében tisztelettel kérem, hogy f. évi április 11-ik napján d. e. 10 órákor a vármegyei ház nagytermében tartandó díszközgyűlésünk ünnepélyességének és fényének emelése szempontjából arra testületileg megjelenjen s részvételével bennünket megörvendeztetni szíveskedjék.

Debreczen, 1898. márczius 31-én.

A vármegye közönsége nevében
Rásó Gyula, kir. tan. alispán.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyházmegye ma délelőtt 9 órákor tartotta meg tavaszi közgyűlését az ev. ref. egyház nagy tanácstermében Dávidházy János esperes és Nadányi Miklós egyházmegyei gondnok elnöklete alatt. A közgyűlést Dávidházy János esperes nyitotta meg emelkedett beszéddel, a melyet szépségénél fogva jegyzőkönyvben megörökíteni határoztak. A tagok igazolása után az egyházmegyei világi aljegyzői állásra beérkezett szavazatok eredményét olvasta fel Szele György bakonszegi ev. ref. lelkész, egyházmegyei-egyházi főjegyző, mely szerint szavazattöbbséggel másodszori szavazás után Sinka Sándor főgymn. tanárt választották meg. Az ujonnan választott jegyző köszönetet mondván a megválasztásért, az esküt nyomban letette. Az egyházi belhivatalban történt személyváltozásokról szóló jelentését az esperesnek tudomásul vették, valamint megerősítették az ujonnan választott Zih Sándor tépei lelkészé történt megválasztását. — Az egyházkerületi képviselők választását ejtették meg ezután. Világiak részéről megválasztottak: Fráter Barnabás és Nagy Ferencz, egyháziak részéről Szele György és Gyulai László lelkészek, póttagokká Szunyogh Szabolcs és Biber József. A gazdasági tanácsban Joó István halálával és dr. Tüdős János lemondásával megüresedett két tagsági helyet Orosz István

t. képezdei tanárral és Szabó Antal ügyvéddel töltötték be. Az egyházmegyei pénztár jövő évi költségelirányzatát, mely szerint a bevétel 1633 frt 60 kr, a kiadás 1595 frt elfogadták. A lelkészi gyámpénztárról szóló jelentést tudomásul vették. — Segélyezésekről szóló jelentést helybenhagyták. A debreczeni presbyter-választás eredményét is tudomásul vették. — Lengyel Imre és társai felebbezését az egyházi választók névjegyzékének összeállítására ellen, elutasították. — Még több ügyet intéztek el ezután s erre a közgyűlést berekesztették.

— **Lakoma Butykay tiszteletére.** Butykay Akos hírneves művész hangversenyéről írott közleményünkben kimaradt, hogy a hangverseny után a művész tiszteletére az *Arany Bikában* lakomát rendeztek, mely után jókedvű táncz következett.

— **Színész és háziasszony.** Burmeister, egy régi német színész beszél el a következő esetet: Kölnben volt a városi színháznál szerződötve s egy alkalommal valami Weber nevű színész jutalomjátéka alkalmából Schiller Ármány és szerelem cz. darabját adták. Weber lakásadónéja, egy öreg asszony, a ki sohasem volt még színházban, szeretett volna szintén elmenni az előadásra. Minthogy azonban már minden hely el volt adva, az öreg asszony engedélyt kapott, hogy az előadást a színpadról nézze végig. Este tehát odatettek egy széket a kulisszák mögé az öreg asszony számára. Weber játszotta Ferdinánd szerepét. Mikor a szerelmesek a híres limonádét megitták s Ferdinánd (Weber) felkiált:

— Jó éjszakát, nagy uraság! az öreg asszony felugrik, fogja a kapukulesot, a színpadra s e szavakkal nyújtja oda a megrémült színésznek:

— Tessék, Weber ur, itt van mindjárt a kapukules is, ha haza akar menni! Tabló! A függöny legördül.

— **A belügyminiszter és a városi bérház.** A vargaszín helyére tervezett városi bérház építésének megkezdése aligha némi késedelmet nem szenved. Legalább ezt lehet sejteni a belügyminiszternek tegnap érkezett leiratából, amelyben az építkezést elhatározó januári közgyűlési határozatra válaszol. Perczel Dezsőnek nincs ugyan kifogása a bérház és az utca másik oldalán emelendő bolt-sor építése ellen, — de a közgyűlés határozatának ama részét, amely a költségekre a városháza építési alapját jelölte ki, nem hagyhatja jóvá; mert a tervek és költségvetések be mutatva nem lévén, a fedezet mértéke megállapítva nincs és nincs kikimutatva, hogy ezen alapok elvonása nem fogja-e, habár ideiglenesen is, veszélyeztetni azok tulajdonképeni céljának elérését.

— **A husvétli vakáció.** Nagy napjuk volt (nem írjuk: örömnappjuk) szombaton a diákoknak. A idei tanév második időszakára véget ért és boldogan avagy pedig keserűséggel viszi haza az értesítőt, mely arról tanuskodik, hogy a professzor urak kegyesük vagy kegyetlenek voltak a diákok iránt. Mert a ki véletlenül egy vagy több szekundába bónáltatott, a világról sem ismerné be, hogy annak az ő hanyagsága az oka, mert a mamának és papának csak azt mondogatja: A tanár ur haragszik reám. De eltekintve az értesítő kellemetlenségétől, nagy az öröm a tanuló körében, mert egy teljes héten át nem kell koptatniok a padokat.

— **Megjötték a feeskők.** Pár napja érkezett meg Debreczenbe az első gólya s ma már itt vannak a délre járó madarak másik legkedvesebbjei is, a feeskék. Délután két óra tájban lepték meg a várost, sűrű rajokban, csicseregve keresték a fészkeiket s bizonyosan meg is találta valamennyi, ha csak az idő alatt, míg odajártak másik hazájukban, le nem verték itt-ott rossz gyerekek. Holnap már ők költik fel reggeli álmukból az embereket.

— **Honvédszobor Sáros megyében.** Eperjesi levelezőnk írja; hogy a tárczai járás hazafias lakosai emléksobrot akarnak emelni az 1849-ben elesett honvédek emlékére. A szobor helyül Roskovány község határát szemelték ki és a gyűjtést már meg is indították. Az emlék felállítási ünnepe jövő év tavaszán lesz.

— **Lövések az éjszakában.** Az éjjel a Csicsogón három züllött egyén, vakmerő módon akart feltörni egy hentesüzletet. Tervük azért nem sikerült, mert a tulajdonos fölébredt és háromszor kilőtt a levegőbe. A betörők ijedten elillantak. Az eset a következő:

A Csicsogón az éjjel *Ujfalusi* Menyhért hentes zajra ébredt föl. Az ajtó üvegablakán kinézve, meggyőződött, hogy üzletébe idegenek akarnak hatolni. Lekapta a falról a revolvert és kilőtt háromszor. A betörők erre megrémültek és elfutottak a Móricz-telek felé. A mézáros valószínűleg bajba kerül, ha nem használja a fegyverét, mert elszánt emberekkel volt dolga; erre vall az a körülmény is, hogy a tettesek a Móricz-telekről a Csapó-kertbe mentek, ott is betörést kíséreltek, de hasonlókép elijesztették őket.

— **Az izr. hitközség 300,000 koronás kölcsöne.** A debreczeni izr. hitközség vasárnap népes közgyűlést tartott, melyen a Debreczeni Első Takarékpénztár által nyújtandó 300.000 koronás 40 évi törlesztéses kölcsönt tárgyalták. A gyűlés egyhangulag elfogadta a törlesztési tervet és megszavazta a 300.000 koronás kölcsön felvételét. A felvett összeget hat perzentos amortizációval 40 év alatt fogják le törleszteni, melyért a garantiát a hitközség tagjai vállalták el. A kölcsönt a Debreczeni Első Takarékpénztár adja.

— **Zsákvarrás a fogházban.** A debreczeni fogházban újabb iparágat honosít meg a felügyelőség. A zsákvarrást és a zsákfoltozást. A fogház-felügyelőségnek az a célja, hogy a letartóztatott munkára szoktassa, másrészt, ha kiszabadulnak kenyérkeresethez juttassa őket.

— **Köszönet nyilváníítás.** A debreczeni István gőzmalom intézősége egyetünk ápdolda javára 20 azaz husz forintot kegyeskedett adományozni. Fogadja a malom tekintetes igazgatósága nemeskeblű adakozásáért a Chebra Kadisa hálás köszönetét. Debreczen 1898. április hó 5-én Kuthi Zsigmond egyleti jegyző. Kohn Adolf egyleti elnök.

x **A Pénzügyi Utmutató** hiteles sorsolási szakközlöny, naponként kapható lapunk kiadóhivatalában és Mendelovits Lajos tőzsdéjében. Ára 3 kr. A Lendvay Sándor által szerkesztett „Pénzügyi Utmutató“-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 32,495. számú körrendeletével mint hiteles sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközlönyt, az összes törvényhatóságok pártoló figyelmébe, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter ur 1889. évi 341. sz. határozatával, mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyt a pénzügyi tisztviselők figyelmébe és a nagym. m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 1892. év 11,043. sz. rendeletével a hazai közforgalmu vasutak figyelmébe ajánlotta.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A Walsin-Eszterházy eset.

Budapest, április 5. Párisból telegrafálják: A Walsin Eszterházy ügy, amelyet a Siécle cikke ujitott föl a szenzációs leleplezéseivel, nagy izgatottságot keltett a francia fővárosban. Tegnap az a hír terjedt el, hogy Walsin-Eszterházy grófot letartóztatták a Siécle cikke alapján. A letartóztatás hírére ma párisi táviratok megegyezően Eszterházy kijelentette barátainak, hogy a Siécle közlésére „megvető hallgatással“ felel.

Szapáry Géza gróf halála.

Budapest, ápr. 4. Szapáry Géza gróf m. kir. főudvarmester, a főrendiház tagja ma délelőtt fél 10 órakor meghalt. Szapáry gróf született 1827. szeptember 17-ikén Pozsonyban. A szabadságharcban mint honvéd vett részt: több esetében vitézül közdött s fogságot is szenvedett. 1861-ben országgyűlési képviselővé választották s 1867-ig egyfolytában megtartotta mandátumát. 1868-ban főispán, 1872-ben ismét képviselő lett, 1873-ban Fiume és a Magyar tengermellék kormányzójává nevezték. 1883-ig volt kormányzó, ezután m. kir. főudvarmesterré nevezte ki a király. Már régebbi idő óta betegeskedett. Az utóbbi napokban már súlyossá vált, hogy a katasztrófa bekövetkezéséi minden pillanatban vártak. Ágyához a családtagokon kívül senkit sem bocsátottak. A temetés holnapután lesz.

Újabb szenzációs-fordulat a Dreyfuss-ügyben.

Budapest, április 5. A párisi Siéclé berni levelet közöl, melyben elmondja, hogy Schwarz-Koppen németkatonaiattache nagy követ tudtán kívül információkat szerzendő Eszterházyval összeköttetésbe lépett és tőle százhatvankét közleményt kapott, melyért állítólag nyolczvanezer frankot fizetett. A borderó másolatát látva ráismert Eszterházy írására s bebizonyítottan mondta, hogy Dreyfust Eszterházy miatt itélték el Eszterházy revolverrel ment Schwarz-Kopperhez s azt mondta, hogy azonnal öngyilkos lesz, ha Schwarz-Koppen meg nem igéri, hogy helyette, ha kérdezik Dreyfusra nem vall. Schwarz Kopper azt megtagadta, de Eszterházy kértére megígérte, hogy nevét nem említi. Hírlik, hogy Siéclé közleménye alapján Eszterházyt elfogták.

A Kubai-ügy.

Budapest, április 5. Párisból írják: Washingtonból érkezett hírek megerősítik, hogy az Egyesült-Államok és Spanyolország elfogadták a pápa közbenjárását. Mac Kinley elnök, aki gyöngékedik, elhalasztja a kongresszushoz intézendő üzenetének közzétételét. Ezzel ellentétben azonban vatikáni és más körökben azt állítják, hogy az a jelentés, amely szerint a pápa a madridi nuncius utján közbenjárását ajánlotta fel Mária Krisztina regenskirálynőnek, teljesen alaptalan, mert hiányzik az előfeltétel t. i. a mindkét részről való felkérés. Csak az való, hogy a pápa Madridban a nuncius, Washingtonban pedig Sreland érsek utján először azt a forró óhaját tolmácsoltatta, hogy szeretné ha a konfliktust elkerülnék és másodsor ama kérelmét, hogy szüntessék meg mindkét részről a hadi készülődést.

Bécsi jubileumi díszmenet.

Bécs, április 5. A városházának népcarnokában ma nyitották meg a bécsi ifjuság császár-jubileumi díszmenete terveinek kiállítását. A díszmeneten 6000 gyermek vesz részt, közülök 1500 történelmi jelmezben.

Két öngyilkosság.

Arad, április 5. Kozma Pál félkezű szolga a vasut mellett agyonlőtte magát. Állítólag szerelme üzte a halálba.

Schön Mihály, a püspöki nyomdában alkalmazott betűszedő öngyilkosságot követett el. Tettének oka ismeretlen.

Magyar művész diadala.

Budapest, április 5. A „Cremonai hegedűs“ külföldön. Hubay Jenő operáját, a Cremonai hegedűst, tegnap adták először az udvari színházban Hannoverben. Mint onnét sürgönyzik, az operának fényes sikere volt a solót és Giannina dalát többször ismételtették. Az opera végén a szereplőket 14 szer kihítták.

Férjszerzés hipnozissal.

P. Gy. fővárosi ügyvéd, a ki 68 éves, csakis esinos fiatal leányt akart nőül venni. Nőül is vett egy 19 éves esinos és fiatal leányt K. G. sziminövendéket, akivel azonban egy perczig sem élt együtt, még házasságuk idejében sem.

Mult év december havában látta meg az öreg ügyvéd ur a szép sziminövendéket, a ki iránt rögtön szerelemre lobbant. Szíve nem nyugodhatott addig, a mig közelebből meg nem ismerhette a leányt és szülőit, a kiknek a Ferencz-köruton tejesarnokuk van. Ide járogatott el az öreg szerelmes egy-egy findzsa kávéra, a miközben szép szerelmesével enyelgett.

A leánynak már-már megtetszett az öreg ur s belé is szeretett. Midőn édes anyja csodálkozásának adott kifejezést és tiltakozott az ügyvéd látogatásai ellen, a leány ilyenkor határozottan kijelentette, hogy csakis az ügyvéd lesz a férje. A mint ez az ügyvéd tudomására jutott, nevetve jegyezte meg a leány anyjának:

— Hja, én olyan veszedelmes ember vagyok, hogy a ki jól megismer, okvetlenül belém szeret. Giza is így járt.

A szülők mindent megtettek, hogy a leányt lebeszéljék, de sikertelenül, mert a szép Giza határozottan ragaszkodott az elhatározáshoz. Nemsokára az ügyvéd megkérte a leány kezét és az menyasszonya lett.

Február elsején K. Gizella a Rákosi Szidónia-féle szinészeti iskolába iratkozott be, — mint P. Gyuláné. Ekkor sürgette az vőlegényt, hogy tartsák meg az esküvőt, mert ha kitudódik, hogy ő még nem P. Gyuláné, kellemetlensége is lehetne. Így azután február 7-én a Kálvin-téri anyakönyvvezetői hivatalban megkötötték a házasságot és az Unitárius templomban — titokban meg esküdtek.

Az esküvő után P. Gyula ugy a feleségének, mint magának külön lakást bérelt és egy perczig sem éltek együtt. Ennek a furesa házas-életnek okát mindenféleképen magyarázták, mig végre rájöttek, hogy a fiatal asszonyka hűtlen lett a férjéhez.

A férj az asszony után ment és akkor meggyőződött arról, hogy fiatal emberek kísértették majd kávéházba, majd vendéglőbe. Mikor ezért kérdőre vonta, haraggal váltak el egymástól az utcán, mert máshol nem találkoztak együtt.

A becsapott férj most válókeresetet adott be a hűtlen asszony ellen, a melyben hangsúlyozza, hogy a feleségét azelőtt éjjelenként látta fiatalemberekkel nyílt helyeken és a sziminövendékekkel szoros barátságban állott. A váló férj azt is állítja, hogy őt K. Gizella hypnotizálta, mert különben nem vette volna nőül a könnyelmű leányt.

A tárgyalás igen érdekes lesz, mert a felperes ügyvéd be fogja csatolni ama leveleket, a mikben arra sürgeti, hogy lépjen már vele házasságra.

Irodalom és művészet.

* A „Magyar Népszászó“ című Nagyváradon megjelenő néplap nemcsak országos néplapnak, de a mai egészségtelen szociális-tikus népmozgalom értelmi ellensúlyozó tényezőjének is mindenkép bevált. Czikkei meggyőzők, népiesek és megnyerők. Iránya már eddig is sok tévelygőt megingatott s helyes utra irányított, sok ingadozót meggyőzött a felől, hogy az emberiség javára szolgáló eszmék nem korhely és műhely-hagyott esavargókra, hanem olyan emberekre vannak bízva, akik dolgozni szeretnek s más is munkára, nem pedig ingyenélésre, mások javainak elzsebelésére buzdítanak.

A „Magyar Népszászó“ következetes és biztos irányban halad s mint tárgyilagos, önálló és minden ízében országos érdekeket szolgáló néplapot nemcsak a munkások, de a gazdaközönség figyelmébe is melegen ajánljuk. Az április 3-án megjelent szám cikkei: Hetvenhat rab. A tápió-szt.-mártoni zendülés. Munkáspolitiká: A miniszterelnök a munkás kérdéssről. Bagolyházasság Tárca: Munkások védegylete. Krónika: Nyilvános áruraktárak. Van-e hát a munkás embernek igazsága. Bischitz Dávidné. Ahol nem kell a maszlag. Kivándorló magyarok sorsa Amerikában. Mi történt a héten: (Sok apróság.) A gazdák és munkások törvénye. (Értelmes magyarázat a magyar nép számára.) — A „Magyar Népszászó“ előfizetési ára egész évre 1 frt 50 kr. Kiadja: Láng József. Szerkesztik: dr. Rádl Ödön és dr. Gyémánt Jenő Nagyváradon.

* A „Magyar Géniusz—Vasárnapi Lapok“ ez az utóbbi hetekben egyesült előkelő szépirodalmi és művészeti hetilap hétről-hétre emelkedik, ugy szellemi részében, mint külső kiállítására nézve. Legutóbbi száma is bővelkedik kitünő novellákban, költemények és időszerű eseményekben, díszes illusztrációkban és ezenfelül abban a kedvezményben is részesíti előfizetőit, hogy kiváló művészek eredeti festményeit, rajzait sorsolja ki közöttük. Minden egész évre előfizetőnek pedig teljesen díjtalanul fogja megküldeni Tornay Gyula — jeles festőművész „Az utolsó hónapok vacsorája“ című eredeti festményének színeiben sokszorosított képét. Mutatványszámot a kiadóhivatal (Budapest VI. Andrassy-ut 57.) kívánatra ingyen küld.

Apróságok.

Szó és tett.

— Nem tehetek a férjemnek szemrehányást, szólta az asszony és az ibriket a férje fejéhez vágta.

— Ebédre meglelgszem egy kis feketével, szólta az emberevő és süttetett magának egyet.

— A ruha olyan, mintha ráöntötték volna, szólta a pincér, a mikor a hölgy ruhájára ejtette a szósos tálat.

— Csak pénz nélkül házasodom, szólta a báró és házasodott, a mikor már nem volt pénze.

— Vidám nép vagyunk mi művészek, szólta a fogművész, amikor kéjgázzal operált.

— Ennivaló leányka! — mondják az urak Olga kisasszonyra, de nem mernek beleharapni.

— Eleinte nem szenvedhettem a férjemet, mondja Epésné, de most már egészen közömbös nekem.

— Nagyon is sokat báloz, szólta az orvos az aggszűzhöz: nem tesz jót önnek a sok ülés.

— Özvegyemmé teszem, szólta az aggleány, a mikor egy szép, fiatal leányt vett feleségül.

GSARNOK.**Lakodalom után.**

— Olasz novella. —

Irta: Neera. 22.

— Folytatás. —

Tonió bársonyos szemével nejjére mosolygott, ki fel se mertte emelni a szemét.

Merella harsány hangja fölszólt. — Lakodalmi ebédnél mondhattál volna különbet is.

— No, arra még ráérünk. A két hajporos nővér ravaszul mosolygott egymásra. Kék szalag volt a hajukba fonva és minden pereczben a hajukkal vagy övükkel babráltak.

Az idősbik Albert mellett ült, kit gyermekkorá óta ismert és bár évek óta nem látták egymást, nagyon élénken társalgott vele és úgy bánt vele, mint kedves jó barátal.

Mártha, ki ezt az asztal másik végéről észrevette, magán kívül volt, bizott ugyan a férje hűségében, de azért féltékeny volt mindenkire, kivel Albert foglalkozott, lett legyen az öreg asszony vagy fiatal gyermek, mindenkire, akit Albert szeretett.

Ő nem birt ama nők nyugodt önbizalmával, kik örült szenvedélyben égő férfiakat láttak már a lábainál, azzal a higgadsággal, a mely ama diaskört vonja a homlok köré, mely az uralkodás örömeiből, a kielégített érzékiség mámorából, ezer diadalittas emlékek sokaságából szűrődik és a mely a szerelmében boldog asszonyt jellegzi.

Mártha nem bizott a hataimában és oly levertnek érezte magát, mint egy katona, aki harcra készül és a csatátért üresnek, az ellenséget álomba merültnek találja.

Minden ingerelte és izgatta. Haragos ellevszenv ébredt benne Tonió nővére iránt, ki Albert karját minden perczben érintette, a szemébe nevetett és felelevenítette az ifjusági emlékeket.

Albert vigan kacagott egészsége tudatában, csak a jelennek élő boldog gondatlanságában, a jövőre, vagy a multa irányuló kételyektől menten.

Márthát pedig kinezta a nyugtalanság. Mielőtt hazulról elmentek volt, csókot nyomott Albert fületővébe és megígértette magának, hogy ha ebédnél majd ránéz, visszaemlékszik májd erre a csókra és azt fogja gondolni, hogy most még egyet kap.

De Albert szórakozottan nézett rá. Látszott, hogy a jó bor, a kitünő ételek és a beszélgetés jó kedvre derítették és a

milyen mértékben férje jókedve fokozódott, ugyanolyan mértékben nőtt az ő rossz kedve.

A vendégek kezdték a fiatal párt többé-kevésbé fátyolozott ezélsásokkal illetni, melyek biborosra festették a fiatal asszony arcát. Merelli mindig kétértelműbb szavakat kockáztatott. Hiába mondogatta a doktor, ki egész figyelmét az ételekre fordította, korán van még, korán. A lég mind fojtósbóbbá lön. Sűrű párázat töltötte meg a termet, melyet az ételszag, az égő gyertyák, a bor és peccsenye, a vendégek lehellete és a Tonió nővéreinek ruháiból kiáradó moschusillat terjesztett.

Mártha mintegy félálomban látta mindezt. Busnak és elhagyatottnak érezte magát. Mindenféle komor gondolat cikázott át lelkén.

Eszébe jutott apja halála, egy gyermek, akit az ablakból látott volt kiesni; a tébolyda, a kórház, egy égő fájdalom, melyet fiatal lány korában a szive táján érzett és melytől gyógyíthatatlan szív-bajj fejlődött.

Egyszerre Elvira neve ütötte meg a fülét, mely férje szomszédnéja ajkairól rebent el. Férje arcát kereste, de az ide s tova adott talak, az összecsesengő poharak elzárták a kilátást. Mire meglátta, már más tárgyra tértek át.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Néhány szó a vörös lóheretermeséről.

Mióta a mezőgazdaságról és mezőrendésről szóló törvény, — melynek 51. szakasza az arankás heremagvaknak forgalomba hozatalát eltiltja — napvilágot látott, a vörös lóhere termelés terén sokkal kedvezőbb jelenséggel találkozunk, mint annak előtte. Átlagterméseink emelkednek s a gazdának nincs annyi oka a panaszra, hogy kevés a takarmánya. Az aranka által előidézett veszteség mindinkább csökken, s ha az ellenőrző hatóságok erőlyesen fognak hozzájárulni azon munkához, melyet a törvény e tekintetben részükre előírt, kilátásunk lehet arra, hogy az arankát lassankint ki is küszöböljük. Erre szükség is van, mert nincs a hereféléknek veszélyesebb ellensége, mint az aranka. Az aranka — mint ismeretes — egy élősdű növény, mely rövid idő alatt óriási kiterjedésű heréseket képes tönkre tenni. Apró magról szaporodik, s a mag 15—20° Celsiusnál már javában csirázik; ezernaszál vastagságú szára körülfontja a herét, szívó készülékével azt megtámadja s saját élet feltételét biztosítván, a herét csakhamar megsemmisíti. Az arankának e veszedelmes tulajdonsága igen sok védőintézkedés megtételére sarkalta a gazdákat, de a számos kísérlet közül egy sem bizonyult oly tökéletesnek, mint az, hogy az arankás heremagvak elvetése kerülendő. Igaz ugyan, hogy ez kissé nehezen keresztül vihető dolog, de ismétlem, hogy az esetben, ha a hatóság megtesz minden intézkedést a here kereskedelem ellenőrzésére, úgy semmi kétség nem forog fenn az iránt, hogy a várt eredmény el maradjon.

Egy másik tényező, melylyel a here-termelésünket fokozhatjuk; a herevetések

megfelelő gondos ápolása. Sajnosan tapasztalhatjuk, hogy e tekintetben gazdáink. A herevetés után annak ápolásával semmit sem törődnek; pedig nagyon csekély az a munka, melylyel a termés fokozására közreműködhetnek. A herét többnyire védőnövényvel vetik, ha ez a védőnövény nagyon sűrű állású, akkor a here könnyen kipusztulhat. Kivánatos tehát a védőnövény ritkítása sarlózással vagy sárossal. Az a hiba is gyakran látható, hogy első évben a védőnövény letakartása után, hosszú ideig marad a védőnövény a tarló keresztben. Igen természetes, hogy ily eljárás mellett a here egyenletlen fejlődésű lesz. A herének tavaszi fogasolása csak igen kevés gazdaságban látható, pedig a hosszú tél alatt megülepített és megkérgeződött talajnak felporlanyításával a légtört tényezők kedvezőbb működését mozdíthatjuk elő, a mely munkálata tényezőt felébredését s a here diszlesét nagyban előmozdítja.

A trágyázás pedig már a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, holott ez igen könnyen keresztülvihető, mert míg az istálló trágyát is használhatjuk fejtrágya gyanánt, ha az eléggé éreit és apró. Az egyoldalú trágyanemek közül, a mennyiben azok alkalmazhatók a talaj megkivánára: gipsz, fahamu, chilisalétrom, káli és égetett mész jöhetnek használatba.

A gipszet elszórhatjuk ősszel vagy tavasszal kat. holdanként 160—200 kg. mennyiségben lehetőleg akkor, midőn esős időre van kilátás. A fahamuból holdanként 2—3 métermázsa, egyéb kálitrágyából 120—150 kg. használható.

Az égetett meszet legjobb földdel rétegezve a lóherés közelében kupaczbakra tartani s néhány nap múlva ha a talaj elegendő neves, elszórni és aláboronálni.

Lóheretermesünk emelésére az elmondottak igen kedvező befolyást gyakorolnak.

A debreczeni kereskedelmi- és iparkamara értesítésel.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a f. év első felében összegyűlő ócska fém-nemű anyagokat; mint sárga- és vörösréz csöveket, vegyes fémforgácsokat, veres- és sárgaréz lemezeket stb. eladni szándékozván, f. évi ápril 20-ig ezekre az ajánlatok az anyag és leltár beszerzési szakosztályhoz (VI. Andrassy-ut 73. szám) terjesztendők be.

* **Új szabadalmak.** A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be: Mézpergető készülék. Ujítások folytonos működésű, a kenyérgyártás, a kenyérgyártás számára szánt gyurógépeken. Javítások hajó közfalak ajtóinak automatikus zárására és nyitására szolgáló készülékeken. Kombinált álló- és ülő íróasztal. Ujítás szobalövöldéken. Gázautomata. Önműködő díjbeszedő, távbeszedő berendezések számára. Nyomatkozó szerkezet összegező gépek számára. Összerakható ketrecz szárnyasok szállítására. Gőzzel fűtött főző kályha. Villamos ébresztő vészjelző és ellenőrző készülék. Biztonsági csónak. Arankamentesítő gépkerekpár-távmerő. Ujítások lokomotívok homokszóró készülékein.

Mindazok, akik a találmányok iránt érdeklődnek, azok rajzait és leírását kamaránknál megtekinthetik.

Debreczen, 1898. április 2.

Kereskedelmi és iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 5-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121 50	122.—
„ vasuti beruházási kőt. 4 1/2 %.	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%.	—	99 20	99.70
„ regále vált. kőt. 4 1/2 %.	—	100 60	101.35
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122 25	122.75
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4 %-os nyer.-sorsj.	—	142.—	143.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	374 50	375.—
Osztrák hitelbank részvény	—	355.70	355.90
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4 %-os sorsj.	—	122.25	123.25
„ 3 %-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3 %-os	—	119.75	120.75
Magyar vörös keresztisorsjegy	—	10.30	10.80
Osztrák	—	20 25	20.75
Olasz	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-sziv	—	3.80	4.20

Pénz nemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.73
20 márkás arany	—	—	11.74	11.78
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 4-én.

Buzát ma jobban kínáltak, a kereslet mérsékelt volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 20.000 mm. teljes napi áron.

Egyébb gabonaneműekben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.50 forinton, 1000 mm. 75 k. 13.25 forinton, 100 mm. 75 k. 13.25 forinton, 100 mm. 78-5 k. 13.25 frton, 100 mm. 75 k. 13.17 frton, mind három bónapra.

II. Natáridő-üzlet.

Az irányzat esőndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.16 — 9.18
„ márcz.—ápr.	12.64 — 12.65
Buzs márcz.—ápr.-ra	8.65 — 8.67
Tengeri máj.—jun.-ra	5.30 — 5.22
Zab márcz.—ápr.-ra	6.62 — 6.64

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.65 — 12.66
„ őszre	9.17 — 9.18
Rozs tavaszra	8.65 — 8.67
Zab	6.63 — 6.65
Tengeri máj.—jun.	5.68 — 5.69
Repeze augusztusra	12.— — 12.05

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Omega. A történeti beszélyt legközelebb közöljük.

Selyem-basztruha

egsz 14 frt 65 krig egy teljes öltözékhez való szövet —
Tussors és Shantung

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kozkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben
(cs. és kir. udvari szállító.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 185. Páratlan bérlet 143.

Ma kedden, 1898. április 5-én:

A nőszabó.

Francia vígjáték, 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Moulineaux Thiodore, orvos	Tanay Fr.
Ivonne, a felesége	Halmi M.
Aigrevilléné, Ivonne anyja	Kiss Irén.
Aubin Anatol, gyáros	Szentes J.
Suzanne, a felesége	Fái Flóra.
Cassinet, háztulajdonos	Fenyéri M.
Róza	Szabó I.
Pomponett	S. Lévy I.
Derblayné	Makrayné A.
Etienne, Moulineaux inasa	Rubos A.

Holnap szerdán, április hó 6-án:

Ugyanez.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet elhatározta, hogy — mielőtt művészileg kintinően kitanított fényképfestőit elboosássa és azokat tovább foglalkoztassa — rövid időre és csakis a visszavonásig, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk **csak 7 frt 50 krért**

értékének alig fele, csupán az előállítási árban

egy arcképet életnagyságban

(mellkép)

diszes, elegáns fekete-arany barokk-keretben, melynek valódi értéke legalább 40 frt.

A legszebb alkalmi ajándék!

Ki tehát óhajtja, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága, régen elhalt rokonnak vagy barátjának diszes arcképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, bármily alakban és szállítunk 14 nap alatt oly arcképet, mely az érdekeltre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arckép csomagolását saját árban számítjuk.

Megrendelések a fénykép melléklésével, mely a kész arcképpel sértetlenül visszaküldetik, csak a visszavonásig fenti ár mellett utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltetnek a

„KOSMOS”

arcképfestő-műintézet által, Bécs, Mariahilferstrasse 116. sz.

Az arckép legkitünőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért teljes jótállást vállalunk.

Számtalan elismerő- és köszönő iratok nyilvános megtekintés végett mindenkinek rendelkezésre állanak. 176 16-10

Husvéti sonka!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint Várad-utcán levő hentes üzletemet a közelgő husvéti ünnepekre debreczeni, prágai és kassai

sonkával

ellátam, melyet a legszolidabb napi ár mellett szolgálak ki.

Tisztelettel

Somogyi István hentes.

Csak fiatal embereket

300-60-31

párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégebbi bántalmakat is. főleges tehát **santal olaj** vagy **copaiva balzsammal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 füveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főárakár:

Zoltán Béla gyógyszerháza Budapest, V., Nagykörönd-u. 23. (Széchenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.

Postai megrendelések czime:

Zoltán gyógyszerház Budapest.

Köszénkátrányt

legjobb minőségben,

zsindely- és deszka-tetők, továbbá szőlőkarók behuzására,

mely által azok tartóssága kétszerte hosszabb, továbbá **czulapok**, melyek a földbe ásatnak, kerítések s gazdasági eszközök befestésére, hordókban a 50, egész 250 súlytartalommal, továbbá saját gyártmányu

coaksot (pírszén) **kovácsok és lakatosok**

részére ajánlja jutányos ár mellett:

Légszeszgyár igazgatósága Debreczenben.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitünőbb mázó-ló-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur-fénymáz”

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

236-12-

Szent-Királyi Tivadar ezégnél Debreczenben.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **ondódi föld.**

2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujcszásu föld.**

3. Az ugyanazon és a 3729. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszög ö1 területű **postakerti szőlő.**

4. A h.-bűszörményi 13787. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított **régi föld.**

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbízottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 215-0-5

526 tkv.

1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár és özv. Weissenberg Jakabné végrehajthatóknak előbb özv. Tóth Istvánné most Somogyi Lajosné végrehajtást szenvedő elleni 133 frt, 90 frt és 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a debreczeni kir. törvényszék (és kir. járásbíró) területén lévő a Debreczen-Pusztahalápi 184. sz. tjkvben A. + 1. 2. r. 437. és 435. hrszok alatt foglalt ingatlanokból előbb özv. Tóth Istvánné, most Somogyi Lajosné illető fele részre az árverést 1763 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi május hó 4-ik napján délután 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsaráának 10%-át, vagyis 176 forint 30 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1898. évi február hó 6-ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly

kir. táblai bíró.

343-1-1